

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí 26. augusta 2015 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **D. Z. (v súčasnosti D. S.) alias J. P.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. augusta 2015, sp. zn. 6Ntc 14/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku uznesenie Krajského súdu v Trnave z 14. augusta 2015, sp. zn. 6Ntc 14/2015, **sa z r u š u j e .**

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. sa návrhu prokurátora na vzatie do väzby D. Z. (v súčasnosti D. S.), nar. X., alias J. P., nar. X. v R., Srbsko, trvale bytom U., štátneho občana Slovenskej republiky, srbskej národnosti, v súčasnosti v Ústave na výkon väzby Leopoldov, **n e v y h o v u j e** a D.Z. (v súčasnosti D.S.), alias J. P. **sa do predbežnej väzby n e b e r i e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave z 13. augusta 2015, sp. zn. 2KPt 87/15/2200, uznesením zo 14. augusta 2015, sp. zn. 6Ntc 14/2015, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu D. Z. (v súčasnosti D. S.), nar. X., alias J. P., nar. X. v R., Srbsko, trvale bytom U., štátneho občana Slovenskej republiky, srbskej národnosti, do predbežnej väzby na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Prokuratúrou Korneuburg, Rakúska republika z 31. marca 2014, sp. zn. 5St 66/12i, na účely trestného stíhania pre porušenie § 28 rakúskeho zákona o omamných a psychotropných látkach a účasti v zločineckej organizácii s tým, že väzba začala plynúť 12. augusta 2015 o 10.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldov.

Proti tomuto uzneseniu ihned' po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná osoba D.Z. (v súčasnosti D.S.) prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že na území Slovenskej republiky žije už dlhší čas v stabilnom rodinnom prostredí so silnými citovými väzbami. O existencii európskeho zatýkacieho rozkazu sa dozvedel prvýkrát až po jeho zadržaní. Nikdy sa nevyhýbal žiadnym vyšetrovacím úkonom a po celú dobu sa zdržiava na adrese trvalého pobytu, kde aj preberá poštu. Poukazoval aj na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní museli mať vedomosť o jeho pobyte, keďže v priebehu posledného obdobia menil občiansky aj vodičský preukaz.

Ďalej namietal, že postupom orgánov činných v trestnom konaní ako aj súdu, došlo k porušeniu jeho práv. Napriek tomu, že je občanom Slovenskej republiky, komunikuje v slovenskom jazyku len na hovorovej úrovni a čo sa týka úradnej sféry (najmä právnej) nie všetkému rozumie a keďže je srbskej národnosti mal mu byť v konaní zabezpečený tlmočník.

Tiež poukazoval aj na porušenie práva na obhajobu, keďže už v priebehu zadržania mal zamedzenú možnosť porady s jeho obhajkyňou. Túto skutočnosť obhajkyňa namietala aj pred krajským súdom, ktorý jej nakoniec umožnil poradu s klientom len na 10 minút.

Z obsahu napadnutého uznesenia je podľa jeho názoru nesporné, že Krajský súd v Trnave nemal opodstatnený žiadny argument podporujúci nevyhnutnosť väzobného stíhania. V odôvodnení svojho rozhodnutia neuvádza ani jednu vetu, ktorou by vysvetlil, akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí. Tiež namietal, že v spise sa nenachádza originál európskeho zatýkacieho rozkazu.

V závere sťažnosti poukazoval na nesúlad mien a dátumov narodení uvedených vo výroku napadnutého uznesenia. Z uvedeného výroku nie je podľa jeho názoru zrejmé, o akú osobu ide. Nevolá sa J. P. a ani nemá takú prezývku, dokonca ani dátum narodenia X. nie je totožný s jeho dátumom narodenia.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd postupoval v zmysle § 194 Trestného poriadku, zrušil napadnuté rozhodnutie a prepustil ho z väzby na slobodu, alternatívne nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby D. Z. (v súčasnosti D. S.) **je dôvodná.**

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Prokuratúra Korneuburg, Rakúska republika, vydala dňa 31. marca 2014 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 5St 66/12i, na štátneho občana Slovenskej republiky D. Z. (v súčasnosti D. S.), a to za účelom jeho trestného stíhania pre porušenie § 28 rakúskeho zákona o omamných a psychotropných látkach a účasti v zločineckej organizácii v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 17. marca 2012 ako člen zločineckej organizácie z Dominikánskej republiky cez Španielsko do Viedne v Rakúskej republike dopravil omamné a psychotropné látky, ktoré mal ukryté v batožine, tiež organizoval dovoz drog rovnakým spôsobom, a to prostredníctvom B. C., aby dňa 17. marca 2012 doviezol 3 kg kokaínu, ktorého prevádzal spoločne s N. K. a I. G. počas transportu drog z Dominikánskej republiky do Rakúskej republiky.

D.Z. (v súčasnosti D.S.) bol zadržaný 12. augusta 2015 o 10.30 hod. v Trnave príslušníkmi Policajného zboru (č.l. 14-15) a nasledujúci deň podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave na Krajský súd v Trnave návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 1-2). Na podklade tohto návrhu rozhodla sudkyňa uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 31-34) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam;

záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konat', postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 11 ods. 1, veta pred bodkočiarkou zákona o EZR na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná, alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a predovšetkým s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému názoru, že napadnuté uznesenie nemožno považovať za správne a v súlade

so zákonom, keďže u zadržaného D. Z. (v súčasnosti D. S.) **neboli zistené (preukázané) žiadne materiálne podmienky** pre vydanie rozhodnutia o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Ako vyplýva z uznesenia najvyššieho súdu z 29. mája 2013, sp. zn. 6 Tost 17/2013, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 93/2014, **rozhodnutie o vzatí zadržanej (vyžiadanej) osoby do predbežnej väzby je v zmysle § 15 ods. 1, ods. 2 zákona o EZR v znení zákona č. 344/2012 Z. z. účinného od 1. decembra 2012 rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem splnenia formálnych podmienok vyžaduje aj zistenie existencie takých okolností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, ak by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode.**

Okolnosti odôvodňujúce hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu, ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu.

Uvedené potom logicky kladie určité požiadavky aj na prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie. Ak sa totiž tento rozhodne neprepustiť vyžiadanú osobu zo zadržania, ale podať súdu návrh na jej vzatie do predbežnej väzby, jeho obsahom by mala byť aj konkretizácia skutočností, ktoré podľa jeho názoru v danom prípade opodstatňujú hrozbu zo zmarenia účelu predbežnej väzby v prípade ponechania vyžiadanej osoby na slobode.

Pokiaľ ide o posudzovaný prípad, tak tu ani v návrhu prokurátorky na vzatie zadržaného do väzby a ani v odôvodnení napadnutého uznesenia odkaz na žiadne takéto konkrétne okolnosti, opodstatňujúce obavu zo zmarenia účelu konania o EZR v prípade, že by sa toto viedlo nevázobne, nenájdeme. Len všeobecná citácia zákonných ustanovení, formálne konštatovanie splnenia všetkých zákonných podmienok pre postup podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR a poukaz na rakúskym justičným orgánom vydaný EZR, sú v tomto smere jednoznačne nepostačujúce.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že D.Z. (v súčasnosti D.S.) žije dlhodobo na území Slovenskej republiky (podľa jeho slov 25 rokov), má trvalé bydlisko, na ktorom sa zdržuje, preberá tam poštu a jeho adresa musela byť známa orgánom činným v trestnom konaní, nakoľko v poslednej dobe menil osobné odklady – občiansky a vodičský preukaz. Tiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že vyžiadaná osoba nemá záznam v registri trestov.

Za daného stavu, keď neexistujú také relevantné okolnosti, ktoré by odôvodňovali vzatie zadržaného do predbežnej väzby, nemohol najvyšší súd rozhodnúť inak, ako napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vyžiadanú osobu prepustiť z väzby na slobodu.

V súvislosti s námičkou vyžiadanej osoby ohľadom nezabezpečenia tlmočníka najvyšší súd konštatuje, že k porušeniu práva v tomto smere nedošlo. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že D.Z. (v súčasnosti D.S.) žije podľa jeho slov, na území Slovenskej republiky už 25 rokov, je slovenským štátnym občanom a sám do zápisnice o zadržení dňa 12. augusta 2015 uviedol, že tlmočníka nepožaduje a slovenskej reči rozumie slovom aj písmom. Preto boli, aj podľa názoru najvyššieho súdu, splnené predpoklady na vykonanie verejného zasadnutia bez prítomnosti tlmočníka.

K výhrade vyžiadanej osoby, že vo veci nebol dosiaľ zabezpečený originál EZR, najvyšší súd poznamenáva, že práve doručenie takéhoto originálu EZR je zákonnou podmienkou pre podanie návrhu prokurátora na vzatia vyžiadaného do vydávacej väzby (§ 15 ods. 6 zákona o EZR), pričom tiež treba odkázať na znenie už skôr citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR, v zmysle ktorého je účelom predbežnej väzby zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky až do predloženia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Záverom nedá najvyššiemu súdu neuviesť, že v súlade s § 15 ods. 8 zákona o EZR prepustenie osoby z predbežnej väzby nevyklučuje jej opakované vzatie do väzby (či už predbežnej alebo vydávacej) za predpokladu, že budú na to splnené všetky potrebné zákonné podmienky.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. augusta 2015

JUDr. Štefan Michálik, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová